

¹وَعَمِلَ يُوشِيَّا فِي أَوْرُشَلِيمَ فَصَحًا لِلرَّبِّ، وَدَبَّحُوا الْفِصْحَ فِي الرَّايِعِ عَشَرَ مِنَ الشَّهْرِ الْأَوَّلِ.² وَأَقَامَ الْكَهَنَةُ عَلَى حِرَاسَتِهِمْ وَشَيَّدَهُمْ لِخِدْمَةِ بَيْتِ الرَّبِّ.³ وَقَالَ لِلْأَوِيِّينَ الَّذِينَ كَانُوا يُعَلِّمُونَ كُلَّ إِسْرَائِيلَ، الَّذِينَ كَانُوا مُقَدِّسِينَ لِلرَّبِّ، اجْعَلُوا تَابُوتَ الْقُدُسِ فِي الْبَيْتِ الَّذِي بَنَاهُ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ. لَيْسَ لَكُمْ أَنْ تَحْمِلُوا عَلَى الْأَكْتِافِ. الْآنَ أَحْدُمُوا الرَّبَّ إِلَهُكُمْ وَشَعْبَهُ إِسْرَائِيلَ. وَأَعِدُّوا بُيُوتَ آبَائِكُمْ حَسَبَ فِرْقَتِكُمْ، حَسَبَ كِتَابَةِ دَاوُدَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ، وَحَسَبَ كِتَابَةِ سُلَيْمَانَ ابْنِهِ.⁵ وَقَفُّوا فِي الْقُدُسِ حَسَبَ أَقْسَامِ بُيُوتِ آبَاءِ إِخْوَتِكُمْ بَنِي الشَّعْبِ وَفَرَّقَ بُيُوتِ آبَاءِ الْأَوِيِّينَ،⁶ وَادَّبَحُوا الْفِصْحَ وَتَقَدَّسُوا وَأَعِدُّوا إِخْوَتَكُمْ لِيَعْمَلُوا حَسَبَ كَلَامِ الرَّبِّ عَنْ يَدِ مُوسَى. وَأَعْطَى يُوشِيَّا لِبَنِي الشَّعْبِ عَتَمًا، خُمَلَانًا وَجِدَاءَ، جَمِيعَ ذَلِكَ لِلْفِصْحِ لِكُلِّ الْمُؤْجِدِينَ إِلَى عَدَدِ ثَلَاثِينَ أَلْفًا وَثَلَاثَةَ آلَافٍ مِنَ الْبَقَرِ. هَذِهِ مِنْ مَالِ الْمَلِكِ.⁷ وَرُؤَسَاؤُهُ قَدَّمُوا تَبَرُّعًا لِلشَّعْبِ وَالْكَهَنَةِ وَالْأَوِيِّينَ جَلْقِيًا وَكَرَبًا وَبَحِينِيلَ رُؤَسَاءِ بَيْتِ اللَّهِ. أَعْطُوا الْكَهَنَةَ لِلْفِصْحِ الْقَيْنَ وَسِتِّ مِئَةٍ مِنَ الْعَتَمِ، وَمِنَ الْبَقَرِ ثَلَاثَ مِئَةٍ.⁸ وَكُونِيَا وَسَمْعِيَا وَبَنِيئِيلَ أَخَوَاهُ وَحَسَبِيَا وَبَعِينِيلَ وَبُورَابَادُ رُؤَسَاءُ الْأَوِيِّينَ قَدَّمُوا لِلْأَوِيِّينَ لِلْفِصْحِ خَمْسَةَ آلَافٍ مِنَ الْعَتَمِ وَمِنَ الْبَقَرِ خَمِيسَ مِئَةٍ.⁹ فَتَهَيَّأَتِ الْخِدْمَةُ، وَقَامَ الْكَهَنَةُ فِي مَقَامِهِمْ وَالْأَوِيُّونَ فِي فِرْقَتِهِمْ حَسَبَ أَمْرِ الْمَلِكِ،¹⁰ وَدَبَّحُوا الْفِصْحَ. وَرَسَّ الْكَهَنَةُ مِنْ أَيْدِيهِمْ. وَأَمَّا الْأَوِيُّونَ فَكَانُوا يَسْلُخُونَ.¹¹ وَرَفَعُوا الْمُخْرَقَةَ لِيُعْطُوا حَسَبَ أَقْسَامِ بُيُوتِ آبَاءِ لِبَنِي الشَّعْبِ لِيَقْرَبُوا لِلرَّبِّ كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي سِفْرِ مُوسَى. وَهَكَذَا بِالْبَقَرِ.¹² وَسَوَّوْا الْفِصْحَ بِالنَّارِ كَالْمَرْسُومِ. وَأَمَّا الْأَقْدَاسُ فَطَبَخُوهَا فِي الْقُدُورِ وَالْمَرَاجِلِ وَالصَّخَافِ وَبَادَرُوا بِهَا إِلَى جَمِيعِ بَنِي الشَّعْبِ.¹³ وَبَعُدُّوا أَنْفُسَهُمْ وَلِلْكَهَنَةِ، لَأَنَّ الْكَهَنَةَ بَنِي هَارُونَ كَانُوا عَلَى إِضْعَادِ الْمُخْرَقَةِ وَالسَّخْمِ إِلَى اللَّيْلِ. فَأَعَدَّ الْأَوِيُّونَ أَنْفُسَهُمْ وَلِلْكَهَنَةِ بَنِي هَارُونَ.¹⁴ وَالْمَعْتُونُونَ بَنُو آسَافَ كَانُوا فِي مَقَامِهِمْ حَسَبَ أَمْرِ دَاوُدَ وَآسَافَ وَهِيَمَانَ وَبَدُونُونَ رَائِيَ الْمَلِكِ. وَالتَّبَوُّونَ عَلَى بَابِ قَبَابَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَنْ يَجِدُوا عَنْ خِدْمَتِهِمْ، لَأَنَّ إِخْوَتَهُمُ الْأَوِيِّينَ أَعَدُّوا لَهُمْ.¹⁵ فَتَهَيَّأَ كُلُّ خِدْمَةِ الرَّبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِعَمَلِ الْفِصْحِ وَإِضْعَادِ الْمُخْرَقَاتِ عَلَى مَذْبَحِ الرَّبِّ حَسَبَ أَمْرِ الْمَلِكِ يُوشِيَّا.¹⁶ وَعَمِلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ الْمُؤْجِدُونَ الْفِصْحَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ وَعِيدَ الْقَطِيرِ سَبْعَةَ أَيَّامٍ.¹⁷ وَلَمْ يَعْمَلْ فِصْحٌ مِنْهُ

¹Und Josia hielt dem HERRN Passah zu Jerusalem, und sie schlachteten das Passah am vierzehnten Tage des ersten Monats.² Und er bestellte die Priester zu ihrem Dienst und stärkte sie zu ihrem Amt im Hause des HERRN³ und sprach zu den Leviten, die ganz Israel lehrten und dem HERRN geheiligt waren: Tut die heilige Lade ins Haus das Salomo, der Sohn Davids, der König Israels, gebaut hat. Ihr sollt sie nicht auf den Schultern tragen. So dienet nun dem HERRN, eurem Gott, und seinem Volk Israel⁴ und bereitet euch nach euren Vaterhäusern in euren Ordnungen, wie sie vorgeschrieben sind von David, dem König Israels, und seinem Sohn Salomo,⁵ und steht im Heiligtum nach den Ordnungen der Vaterhäuser eurer Brüder, vom Volk geboren, je eine Ordnung eines Vaterhauses der Leviten,⁶ und schlachtet das Passah und heiligt euch und bereitet es für eure Brüder, daß sie tun nach dem Wort des HERRN durch Mose.⁷ Und Josia gab zur Hebe für den gemeinen Mann Lämmer und junge Ziegen (alles zum Passah für alle, die vorhanden waren, an der Zahl dreißigtausend) und dreitausend Rinder, alles von dem Gut des Königs.⁸ Seine Fürsten aber gaben zur Hebe freiwillig für das Volk und für die Priester und Leviten. Hilкия, Sacharja und Jehiel, die Fürsten im Hause Gottes, gaben den Priestern zum Passah zweitausend und sechshundert Lämmer und Ziegen, dazu dreihundert Rinder.⁹ Aber Chananja, Semaja, Nathanael und seine Brüder, Hasabja, Jeiel und Josabad, der Leviten Oberste, gaben zur Hebe den Leviten zum Passah fünftausend Lämmer und Ziegen

فِي إِسْرَائِيلَ مِنْ أَبْيَامَ صَمُوئِيلَ النَّبِيِّ. وَكُلُّ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ لَمْ يَعْمَلُوا كَالْفَصْحِ الَّذِي عَمَلَهُ يُوْشِيَّا وَالْكَهَنَةُ وَاللَّوِيُّونَ وَكُلُّ يَهُودَا وَإِسْرَائِيلَ الْمُؤَجُّودِينَ وَسُكَّانِ أُورُشَلِيمَ. فِي السَّنَةِ الثَّامِنَةِ عَشْرَةَ لِمَلِكِ يُوْشِيَّا عَمِلَ هَذَا الْفَصْحُ.¹⁸ بَعْدَ كُلِّ هَذَا جِئَ هَبَّأً يُوْشِيَّا النَّبِيُّ، صَعِدَ تَحُوَ مَلِكُ مِصْرَ إِلَى كَرْكَمِيشَ لِيُخَارِبَ عِنْدَ الْفُرَاتِ. فَخَرَجَ يُوْشِيَّا لِلِقَائِهِ.¹⁹ فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ رُسُلًا يَقُولُ، مَا لِي وَلَكَ يَا مَلِكُ يَهُودَا. لَيْسَتْ عَلَيْكَ أَنْتَ الْيَوْمَ، وَلَكِنْ عَلَى بَيْتٍ آخَرَ أَخَارَتُهُ، وَاللَّهُ أَمَرَ بِإِسْرَاعِي. فَكَفَّ عَنِ اللَّهِ الَّذِي مَعِيَ فَلَا يُهْلِكُكَ.²⁰ وَلَمْ يُخَوَّلِ يُوْشِيَّا وَجْهَهُ عَنْهُ بَلْ تَتَكَرَّرَ لِمُقَاتَلَتِهِ، وَلَمْ يَسْمَعْ لِكَلَامِ تَحُوَ مِنْ قِمِ اللَّهِ بَلْ جَاءَ لِيُخَارِبَ فِي بُقْعَةٍ مَجْدُو.²¹ وَأَصَابَ الرَّمَاهُ الْمَلِكُ يُوْشِيَّا، فَقَالَ الْمَلِكُ لِعَبِيدِهِ، انْفُلُونِي لِأَنِّي جُرْحْتُ جَدًّا.²² فَنَقَلَهُ عَبِيدُهُ مِنَ الْمَرْكَبَةِ وَأَرَكْنُوهُ عَلَى الْمَرْكَبَةِ الثَّانِيَةِ الَّتِي لَهُ، وَسَارُوا بِهِ إِلَى أُورُشَلِيمَ فَمَاتَ وَدُفِنَ فِي قُبُورِ آبَائِهِ. وَكَانَ كُلُّ يَهُودَا وَأُورُشَلِيمَ يَتَوَخَّوْنَ عَلَى يُوْشِيَّا.²³ وَرَزَى إِزْمِيَا يُوْشِيَّا. وَكَانَ جَمِيعُ الْمُغَيَّبِينَ وَالْمُعْتَبَاتِ يَنْدُبُونَ يُوْشِيَّا فِي مَرَاتِهِمْ إِلَى الْيَوْمِ، وَجَعَلُوهَا قَرِيبَةً عَلَى إِسْرَائِيلَ. وَهِيَ مَكْتُوبَةٌ فِي الْمَرَاتِي.²⁴ وَبَقِيَ أُمُورُ يُوْشِيَّا وَمَرَا جُمُوعُ حَسَبَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي تَامُوسَ الرَّبِّ.²⁵ وَأُمُورُهُ الْأُولَى وَالْآخِرَةُ مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ وَيَهُودَا.

und dazu fünfhundert Rinder.¹⁰ Also ward der Gottesdienst beschickt; und die Priester standen an ihrer Stätte und die Leviten in ihren Ordnungen nach dem Gebot des Königs.¹¹ Und sie schlachteten das Passah, und die Priester nahmen das Blut von ihren Händen und sprengten, und die Leviten zogen die Haut ab.¹² Und die Brandopfer taten sie davon, daß sie die gäben unter die Teile der Vaterhäuser des Volks, dem HERRN zu opfern. Wie es geschrieben steht im Buch Mose's. So taten sie mit den Rindern auch.¹³ Und sie kochten das Passah am Feuer, wie sich's gebührt. Aber was geheiligt war, kochten sie in Töpfen, Kesseln und Pfannen, und machten's eilend für alles Volk.¹⁴ Darnach aber bereiteten sie auch für sich und die Priester. Denn die Priester, die Kinder Aaron, schafften an dem Brandopfer und Fetten bis in die Nacht; darum mußten die Leviten für sich und für die Priester, die Kinder Aaron, zubereiten.¹⁵ Und die Sänger, die Kinder Asaph, standen an ihrer Stätte nach dem Gebot Davids und Asaphs und Hemans und Jedithuns, des Sehers des Königs, und die Torhüter an allen Toren, und sie wichen nicht von ihrem Amt; denn die Leviten, ihre Brüder, bereiteten zu für sie.¹⁶ Also ward beschickt der Gottesdienst des HERRN des Tages, daß man Passah hielt und Brandopfer tat auf dem Altar des HERRN nach dem Gebot des Königs Josia.¹⁷ Also hielten die Kinder Israel, die vorhanden waren, Passah zu der Zeit und das Fest der ungesäuerten Brote sieben Tage.¹⁸ Es war aber kein Passah gehalten in Israel wie das, von der Zeit Samuels, des Propheten; und kein König in

Israel hatte solch Passah gehalten, wie Josia Passah hielt und die Priester, Leviten, ganz Juda und was von Israel vorhanden war und die Einwohner zu Jerusalem.¹⁹ Im achtzehnten Jahr des Königreichs Josias ward dies Passah gehalten.²⁰ Nach diesem, da Josia das Haus zugerichtet hatte, zog Necho, der König in Ägypten, herauf, zu streiten wider Karchemis am Euphrat. Und Josia zog aus, ihm entgegen.²¹ Aber er sandte Boten zu ihm und ließ ihm sagen: Was habe ich mit dir zu tun, König Juda's? ich komme jetzt nicht wider dich, sondern wider das Haus, mit dem ich Krieg habe; und Gott hat gesagt, ich soll eilen. Laß ab von Gott, der mit mir ist, daß er dich nicht verderbe!²² Aber Josia wandte sein Angesicht nicht von ihm, sondern stellte sich, mit ihm zu streiten und gehorchte nicht den Worten Nechos aus dem Munde Gottes und kam, mit ihm zu streiten auf der Ebene bei Megiddo.²³ Aber die Schützen schossen den König Josia, und der König sprach zu seinen Knechten: Führt mich hinüber; denn ich bin sehr wund!²⁴ Und seine Knechte taten ihn von dem Wagen und führten ihn auf seinem andern Wagen und brachten ihn gen Jerusalem; und er starb und ward begraben in den Gräbern seiner Väter. Und ganz Juda und Jerusalem trugen Leid um Josia.²⁵ Und Jeremia beklagte Josia, und alle Sänger und Sängerinnen redeten in ihren Klageliedern über Josia bis auf diesen Tag und machten eine Gewohnheit daraus in Israel. Siehe, es ist geschrieben unter den Klageliedern.²⁶ Was aber mehr von Josia zu sagen ist und seine

2 Chronicles 35

Barmherzigkeit nach der Vorschrift im Gesetz des HERRN²⁷ und seine Geschichten, beide, die ersten und die letzten, siehe, das ist geschrieben im Buch der Könige Israels und Juda's.